

Väkivalta, kiro sanat, kieltäminen korskeiden lupauksen jälkeen, olivat Pietarin elämän tilanne kaikkien niiden vuosien jälkeen, mitä hän oli kohdannut Jeesuksen seurassa. Hänhän oli saanut kulkea vetten päällä ja usein hän oli myös läsnä Jeesuksen tehdessä ihmetekojä. Hän näki Jeesuksen parantavan sairaita, vapauttavan riivattuja ja ruokkivan isoja väkijoukkoja vain muutamalla leivällä ja kalalla. Siitä huolimatta Pietari oli erehtyvän ihminen äkkipikaisuksineen ja luonteenpiirteineen.

Haluan palata hetkeksi nykyiseen aikaamme. – Mitäpä arvelet, kuinka suhtautuisimme tänään samankaltaiseen väkivaltaan ja käyttäytymiseen, jossa Pietari kiivaassa mielessään oli. *Veri roiskahti, kun ylipapin palvelijan korva irtosi miekan iskusta!* Entäpä, jos joku joukossamme olisi heikko ja yksin jäädessään hän kieltäisi kaiken hyvän - kiro sanojen saattelemina? En tarkoita, että voisimme mitenkään suosia tai hyväksyä väkivaltaa tai muutamaa pahuutta keskuudessamme, vaan tahtoisin meidän näkevän perimmäisen kysymyksen kaiken sen takana ja mitä pinnan alla voi olla – näkyvillä olevasta huolimatta. Jostain syystä näyttää olevan, ettei Jumala ole kiinnostunut lainkaan meidän juoppouksista, haureellisuuksista, valheista, varkauksista, petoksista, tai vastaavista asioista. Jumala on tullut Jeesuksessa syntisten ystäviksi päästääkseen meitä vapauteen juuri äsken mainitsemistani asioista. Hän on tuonut toivon, jossa meidän tulee kestävinä olla kiinni ([Hepr.6:11-12](#)) ja Hän on suuresti kiinnostunut ihmis-sielusta ja sen pelastamisesta.

Vaikkakin uskovaisuuteen kuuluukin vaeltamiseen liittyviä sääntöjä ja tavoitteita, ne ovat kuitenkin vain sen tulosta, mitä sydämessämme on saanut tapahtua. Samaisesta asiasta Jeesus puhui kehoittaen, että meidän tulisi *"pestä astia sisäpuolelta, eikä kiillottaa vain sen ulkokuorta."* ([Matt.23:26](#), [1.Piet.1:22](#)) Juuri sisimmässä tapahtuvat asiat synnyttävät lopulta ulospäinkin näkyvää puhdasta ja hyvää elämää. ([Snl.4:23](#))

Palataan oleelliseen ja juuri oikeaan kysymykseen, minkä Jeesus kysyi Pietarilta - kaiken väkivallan, kiroamisen ja kieltämisen jälkeen. Jeesus osasi kaivaa tunteiden ja pettymysten myllerrysten keskeltä esiin oleellisimman ja tärkeimmän, kysyessään Pietarilta: *"Olenko Minä sinulle rakas?"* ([Joh.21:15-17](#)) – Kolmannen kerran, tätä kysyttyä, Pietari vastaa totuuden mukaan; *"Sinä tiedät kaikki."* – Voimme vain kuvitella Pietarin elämää kokonaisuutena, hänen kohtaamiaan asioita, aina lapsuudesta tuohon hetkeen saakka. Kaikkein arvokkainta ja parhaita aikaa hänelle oli ollut ne hetket, jotka hän oli saanut viettää Jeesuksen seurassa, Hänen lähellään ja opetuslapsenaan. Varmasti hän tunsisi sisimmässään syvää kaipausta ja ikävää niihin aikoihin, jolloin Jeesus itse oli opettanut heitä, aivan kädestä pitäen, miten seurataan elävää ja totista Jumalaa. Varmasti Pietari rakasti ja piti tärkeänä Jeesuksen kanssa vietettyä aikaa – lankea-

misesta ja syyllisyydestään huolimatta. Jeesus, ikään kuin pakotti hänet katsomaan siihen, mitä Hän oli todellisuudessa saanut aikaan Pietarin elämässä, kaikesta Pietarin inhimillisyydestä huolimatta. Eipä se ollutkaan olennaista, missä tilanteessa oltiin inhimillisestä näkökulmasta, vaan se, mitä Pietari tunsisi sydämessään! **Rakkaus Jeesusta kohtaan, nosti hänet** lyhyessä ajassa lankeemusten syvästä syöveistä alkuseurakunnan johtajaksi! – Haluan tämän puhuttelevan ja kertovan sinullekin jotain **Jumalan tavasta käsitellä asioita!** – Olimmepa kuinka syyllisiä, tai langenneita tahansa, **mikään ei estä meitä rakastamasta Jeesusta** ja Hänen hyvyttään! *Mikään ei tule erottamaan sinuakaan Jeesuksen rakkaudesta - ei edes kuolema!* ([Room.8:38-39](#))

Tämän jumalisuuden osallisuuden jakaminen on myös sinun tehtäväsi. Se on aito ja puhdas evankeliumi. Se on anteeksianto ilman *"muttia"* - Jumalan Pojan valtuuksin. Hän on sovittanut menneet, nykyiset ja tulevat, ja koko maailman synnit. Nyt tarvitaan enää tulista rakkautta Jeesusta ja Hänen Jumaluuttaan kohtaan lunastustyön kautta. Se on toivosi, se on lohtusi ja siinä on tie totuus ja elämä!

Uskomatonta, mutta totta! Taivaaseen pääsemiseen ei tarvitakaan onnistunutta vaellusta! Sillä ei ole mitään tekemistä sen asian suhteen, *vai väitättkö Pietarin joutuneen helvettiin* Jeesuksen tuntemisen jälkeen, kun hän sadatellen kirosi ja kielsi Mestarinsa? Olisiko Jeesus uskonut hänelle laumaansa, jos hänet sen perusteella olisi tuomittu, että hän kielsi Jeesuksen ihmisten edessä? – Nyt tuleekin voimallisesti esiin asia, josta Paavali niin usein opetti, nimittäin **armon osallisuus!** – Armostahan ainoastaan olemme pelastetut, ([Ef.2:8-9](#)) emmekä voisi Golgatalla täydellisesti suoritettuun työhön mitään lisätä. Voimme vain ainoastaan antautua sen edessä, sovittukseen Jumalan kanssa, jonka Hän on itse meille valmistanut! – Jeesus kysyy vielä tänäänkin; *"OLENKO MINÄ SINULLE RAKAS"?! (1.Kor.16:22)*

Sitä tarkoitti *"miekkään tarttuminen ja miekkään hukkuminen,"* ([Matt.26:52](#)) että lyödessämme armottomasti toista, laumaa säästämättä, lyömme lopulta itseämme. Kuinka moni syyttäjän virkaan ja nurjuuden päälle pukenut onkaan lentänyt itse pois seurakunnan keskeltä! – Juuri tähän tarvitsemme Jeesuksen parantavaa kättä ja sitä, että Hän kaivaa sisimmästämme esille rakkauden Häntä itseään kohtaan, kunnes loppuu miekalla umpimähkään hosuminen! ([1.Kor.9:26](#)) Tulipa Pietaristakin lopulta nöyrä, katuva ja Herran palvelukseen valmistettu mies! Oletko sinä valmis luopumaan miekastasi, terävistä sanoistasi, iskuistasi ja oletko valmis löytämään Jeesusta tulisesti ja aidosti rakastavan sydämen sisältäsi? Oletko valmis näkemään ja katsomaan, mikä on Jumalalle mieleistä ja tahtonsa mukaista, oman oikeassa olemisen ja hurskastelun esille tuomisen sijaan?

"Pankaa siksi pois kaikki saastaisuus ja kaikkinaisen pahuus ja omaksukaa sävyisin mielin sana, mikä on teihin istutettu, ja joka voi pelastaa teidän sielunne." Jaak.1:21[*JKR]

